

Bilag II.

København, den 17. November 1914.

Til Landstinget.

I Lovforslag Nr. 1 om Styrelsen af Statsbanerne, fremsat i Landstinget den 6. Oktober 1914, er i § 6 foreslaaet, at Statsbanernes Søfartsvæsen forestaas under Ledelse af Chefen for Trafikafdelingen af en søkyndig Søfartschef med Bistand af en Skibsinspektør og en Skibsmaskininspektør.

Dansk Ingeniørforening tillader sig herved at andrage det høje Landsting om, at Ordet „søkyndig“ udgaar, og skal til Støtte for dette Andragende anføre følgende:

Ved Bestemmelsen om, at Lederen af Statsbanernes Søfartsvæsen skal være „søkyndig“, forekommer det os, at der er givet en for snæver Begrænsning af Adgangen til denne Stilling, en Begrænsning, som formentlig er i Modstrid med Lovforslagets Grundprincip, som er: at give Ledelsen saa vide Rammer som muligt og give Ministeren og Administrationen en ønskelig Bevægelsesfrihed.

At lovfæste en Begrænsning paa det nævnte specielle Omraade vil neppe være rigtigt, thi det maa jo altid være en Administrations Opgave i hvert enkelt Tilfælde at finde de til de forskellige Stillinger bedst egnede Mænd. Hvis derfor Statsbanernes Administration en Gang i Tiden skulde komme i det Tilfælde, at den til Stillingen som Chef for Søfartsvæsenet særligt egnede Person var Ingeniør og ikke speciel søkyndig, vilde den være afskaaret fra at følge sin Overbevisning.

At Administrationen virkelig skulde kunne komme i et saadant Tilfælde, er ikke utænkeligt, tværtimod højst sandsynligt, thi man kan jo ikke være blind for, at det marinetekniske Omraade indenfor Statsbanerne har været undergivet en stadig Udvikling og gjort store Fremskridt i de senere Aar, hvorimod der ikke kan være Tale om nogen tilsvarende Udvikling af det rent maritime Omraade indenfor Statsbanerne, hvor der ikke forekommer de indviklede Forhold med Forhyring, Befragting, Mæglere, Assurandører, Konsulater m. v., som er almindelige, hvor Talen er om søgaaende Dampskibe. Det økonomiske Udbytte af Statsbanernes Skibsvæsen afhænger væsentligst af den Maade, paa hvilken Vedligeholdelsen og Anskaffelsen af det kostbare Materiel foregaar, men Tilsynet dermed er af rent teknisk Art, og Ansvaret for dets betryggende Udførelse vil kun kunne lægges paa en sagkyndig Tekniker, o: paa en skibsbygnings- og maskinkyndig Ingeniør.

Søloven fordrer jo ikke nogen „søkyndig“ Søfartschef eller Inspektør, idet hver Skipper selv bærer Ansvaret med Hensyn til Førelsen af Skib. Indtræffer Havari, skal Skipperen selv afgive Søforklaring og møde til Retsmøde (§ 40) uden nogen foresats Mellemkomst. Skipperen har ogsaa selv Ansvaret for, at Skibet er i sødygtig Stand, forinden Rejsen tiltrædes. Derimod stiller Forholdet sig anderledes ved Reparation af opstaaet Skade, idet Skipperen da skal lade afholde Besigtigelse af „sagkyndige“ Mænd o: Teknikere.